

MONOGRAFIJA UZ 65. OBLJETNICU RADA DRUŠTVA GRAĐEVINSKIH INŽENJERA RIJEKA

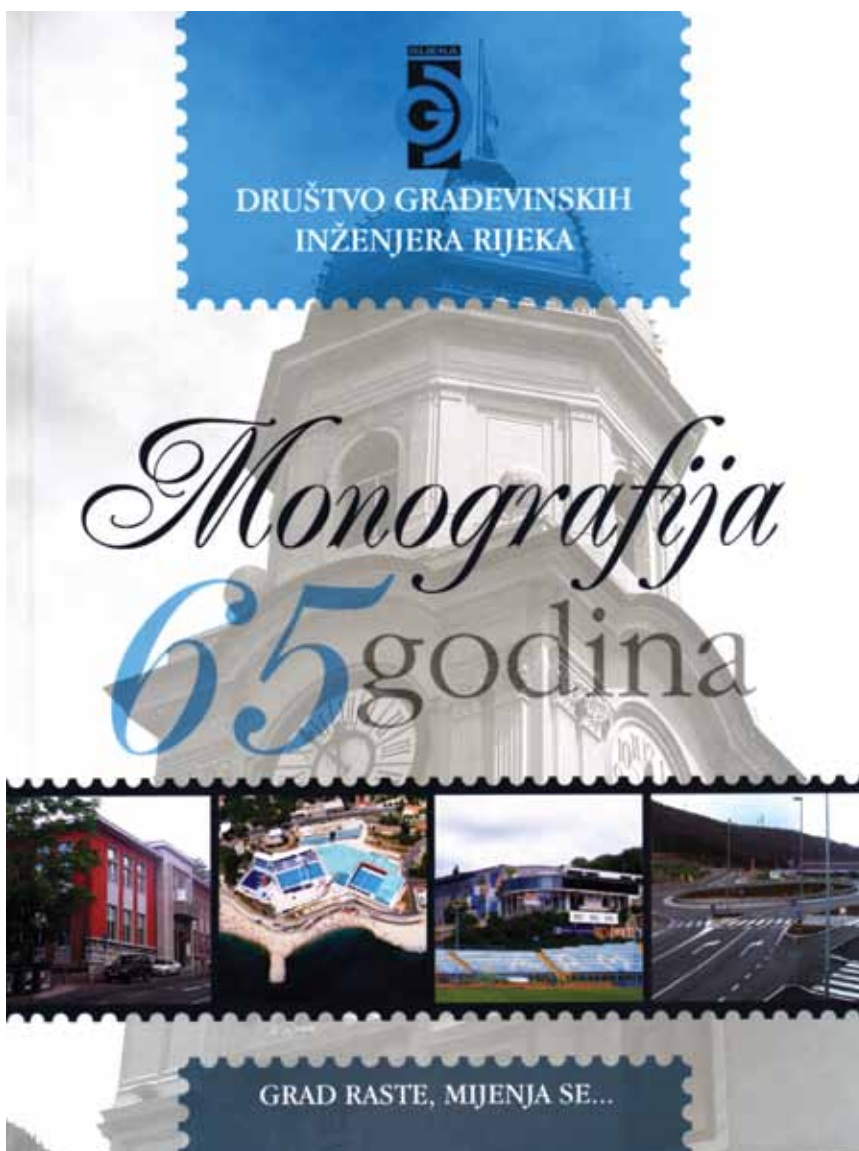
Česta traganja za prikladnim prostorom

PRIPREMIO:
Branko Nadilo

Za godišnjicu se zajedničkog druženja obilježava 19. ožujka 1948. kada je osnovano Društvo inženjera i tehničara u Rijeci i u njegovu sastavu posebna Sekcija građevinara Rijeke

Naslov: Monografija 65 godina. Autor: Jadranka Bota. Izdavač: Društvo građevinskih inženjera Rijeke. Za izdavača: Dragan Blažević. Fotografije: arhiv Društva i članova, Sanjin Mačar, Riječani.com, Državni arhiv Rijeke i arhivi tvrtki Strabag, GP Krk, ZZ Gradin i Institut IGH Rijeke. Grafičko oblikovanje: Sanjin Mačar. Naklada: 500 primjeraka. Format A4 (21,5 cm), str. 72 sa slikama u boji. Rijeka, 2013.

Upravo je uz obilježavanje 65. obljetnice zajedničkog druženja i rada Društva građevinskih inženjera Rijeke tiskana prigodna monografija koju je uredila i pripremila riječka publicistica i lektorica Jadranka Bota. Knjiga započinje posebno zahvalom svima onima koji su pomogli da se od zaborava spase sjećanja što su godinama bila sastavni dio grada Rijeke jer je već i sama nakana pobudila mnogo pozitivnih poticaja, odobravanja i suradnje. Posebno je istaknut Hrvatski zavod za zapošljavanje koji je kroz sufinanciranje javnog rada pružio nemali doprinos, potom djelatnici Državnog arhiva Rijeke koji su spremno priložili stare dokumente, ali i kreatori web-stranice Riječani.com koji su ustupili stare fotografije Rijeke te svi članovi Društva i njihove tvrtke koji su podijelili zajednička sjećanja, fotografije iz zajedničkih albuma te fotografije iz službenih arhiva pojedinih tvrtki.

Slijedi riječ predsjednika Društva Dragana Blaževića, dipl. ing. građ., koji je posebno zahvalio svima onima koji su se svojedobno odlučili zajednički povezati unatoč svakodnevnim obvezama na gradilištima, u projektantskim uređima i pogonima u Rijeci i diljem Hrvatske. Uslijedile su potom godine predanog rada na okupljanju, interesnom

druženju, skupovima, putovanjima i nebrojenim dogovorima. Predsjednik je ujedno iskoristio prigodu kako bi se posebno zahvalio Jurju Muževiću, dipl. ing. građ., dugogodišnjem članu, predsjedniku i tajniku Društva, ali i neumornom skupljaču dokumenata, slika i novinskih isječaka bez čijeg bi doprinosa ova monografija bila gotovo nemoguća.

U nastavku je priložen pretisak teksta iz *Riječkog lista* (danas *Novog lista*) od 19. ožujka 1948. o osnivanju Društva inženjera i tehničara u Rijeci u okviru kojeg je utemeljena i posebna Sekcija građevinara Rijeke. U članku se ističe kako Rijeka u usporedbi s ostalim središtima u ondašnjoj Jugoslaviji ima najveći broj inženjera i tehničara. U prvi se deseteročlani odbor izabrali Juraj Vukasović (ondašnji direktor 3. maja) kao predsjednik, graditelj ing. Andrija Barac kao potpredsjednik i ing. Vilim Sebastijan kao tajnik. Slijedi dio nazvan *Počeci i prije samog početka* gdje se govori o radu i prije osnivanja podružnice DIT-a u Rijeci, pa se s ponosom ističe da je 2. ožujka 1878. među 45 vanjskih članova od 85 osnivača bila i nekolicina s riječkog područja. Potom se spominju tzv. pokrajinska društva koja su se ujedinila u Udruženje jugoslavenskih inženjera i arhitekata, a 1923. osnovano je i u Rijeci. Spominje se, a to je popraćeno i novinskim isječcima, i da je između dva rata na Sušaku djelovala Sekcija graditelja *Udruženja graditelja Kraljevine Jugoslavije* čije je sjedište bilo u Zagrebu. Slijedi kratak prikaz Rijeke nakon II. svjetskog rata, posebno o obnovi velikih razaranja nastalih uoči poraza neprijatelja koji je svoju nemoć iskalo onesposobljavanjem lučko-industrijskog kompleksa te cjelokupne željezničke, cestovne i komunalne infrastrukture. Sve je ilustrirano brojnim starim fotografijama i novinskim isječcima, ali i gradskim razglednicama. U nastavku je prikazana kronologija organizacijskih zbivanja pa je istaknuto kako je druženje graditelja u Rijeci započelo 14. ožujka 1948. osnivanjem

Sekcije građevinara pri ondašnjem DIT-u, a kako je 6. veljače 1953. osnovano Društvo građevinskih inženjera i tehničara Hrvatske (DGITH), Podružnica Rijeka. Tako Društvo građevinskih inženjera Rijeke koje je sljednik ondašnjih udruga upravo ove godine slavi 65 godina zajedničkog druženja i punih 60 godina postojanja. Sljedeća je važna sjednica bila godišnja skupština DGITH-a održana 18. i 19. ožujka 1960. u Puli na kojoj je odlučeno da se pri svakom kotaru (koji približno odgovara današnjim županijama) formira samostalno društvo građevinskih inženjera i tehničara. Na temelju te odluke od 19. ožujka 1960. djeluje Društvo građevinskih inženjera Rijeke (DGIT Rijeka). Glavni je problem Društva bila lokacija i u početku se do 1955. djelovalo u središtu grada (adresa: Korzo 2) kada su im prostorije oduzete radi "korištenja u druge svrhe". Tada je nepovratno stradao i velik dio najstarije dokumentacije, a rad se nastavio u prostorijama ondašnjih građevinskih poduzeća. Društvu su potom dodijeljene prostorije na Žabici koje je zajedno s Društvom ekonomista trebalo urediti, ali je sve propalo zbog sukoba oko vlasničkih prava. Ipak su 1965. prostorije negdašnjega *Narodnog lista* uređene u *Klub privrednika* na današnjem trgu Palmira Togliattija u kojem su se uz DGIT Rijeka smjestila i društva ekonomista i urbanista. Taj je prostor poslužio sve do 1992. kada je zgrada privatizirana i kada je sve zamrlo. Uslijedilo je zatišje sve do 1997. kada je Društvo, sada već kao Društvo građevinskih inženjera Rijeke (DGIR) počelo djelovati na riječkom Građevinskom fakultetu. Međutim gradnjom Sveučilišnog kampusa riječki se Građevinski

fakultet preselio u nove prostorije. Sadašnje je sjedište DGIR-a u Ulici Milana Smokvine Tvrdog 2, ali nije nemoguće da se ponovno priključi Građevinskom fakultetu u prostorijama novog kampusa.

Slijedi detaljan opis dosadašnjeg rada Društva s popisom svih godišnjih skupština i rada delegata DGIT-a i DGIR-a u SGITH-u odnosno HSGI-ju. U nastavku je priložen pomalo lirski intoniran tekst *Rijeka – neraskidiva poveznica*, a govori se o raspravama, elaboratima i seminarima, školstvu te susretima i stručnim putovanjima. Taj je tekst ilustriran starim slikama riječkih gradilišta te fotografijama sa zajedničkih druženja. Priložen je i tekst koji je napisao već spominjani Juraj Mužević koji je jednostavno naslovljen *Da se ne zaboravi...* Opisana su zajednička druženja i napori u traganju za društvenim prostorijama, ali i neka veća gradilišta. Opisana su i priznanja što ih je Društvo dobilo za svoj rad te dobitnici priznanja počasnih i zaslužnih članova.

Monografija je dopunjena i opisom suvremenog rada DGIR-a, ilustriranog izvješćima sa stručnih seminara i sjednica HSGI-ja te stručnih putovanja. Osim prigodnim fotografijama taj je dio ilustriran i prekrasnim fotografijama novih riječkih građevina – dvorane *Zamet* i Islamskog centra. U pogovoru se još jednom sumira dosadašnji rad i čestita jubilej svim sadašnjim i bivšim članovima. Sve je zaključeno prekrasnim fotografijama o novim riječkim građevinama naslovljenim kao *Novo lice Rijeke* i pod geslom: *Grad raste, mijenja se...* Priložene su slike novih i obnovljenih gradskih sadržaja, ulica i prometnica te sportskih građevina.